

БОРотьба проти законопроєкту
за депортування чужинців

ВАШИНГТОН. — Перед двома тижнями конгресмен Дайз вніс законопроєкт за депортування чужинців з Америки. Тепер він обвинувачує комісарів імміграції, Д. МакКормака, в пропаганді проти його внеску. Кажуть, що МакКормак розповсюджує неправдиву статистику чужинців у Злучених Державах. Закладає йому, що він веде агітацію між американськими чужинцями походження, начебто вони творили третину населення Америки. Обвинувачує його, що він видає урядові гроші на таку пропаганду. Навіть твердить, що в пропаганді брав участь Міжнародна Переселенча Служба, що має головний офіс у Женеві, а бюро в Нью Йорку. Така пропаганда на думку Дайза, має на цілі нашкодити конгресу проти його проєкту.

ВОГОНЬ, ГОЛОД І ЗАМІШАННЯ НА ТЕРЕНІ
ПОВЕНІ.

НЬО ЙОРК. — Досі нараховували 3,000 бездомних людей і 45 померлих виснажених повені в горішній частині сходу Нью Йорку. Комунікація в багатьох місцях перервана, важко довести харчі. Знищення можна докладно оглядати з літаків. Воно перетворює своїм обсягом. В Горній вилучає карбовані збірники, в інших місцях пожежі. Важко пожежні сторожі дати рятують, бо не можна доїхати до вогнищ. Хвороба тифу загрожувала деяким містам виснаженим голодом і нехарию. Нема питної води, бо потрібні водопроводи. Ріки, що вилітають в степі Пенсильванії, головні ріки Делавер, нарощили й там великих шкід. Також з інших східних сторін надходять вісті про вилучення. Президент Рузвельт дав наказ Червоному Хресту подати за потрібну медичну допомогу. Також стейтсмен агенції, а навіть армія, співпрацюють з Червоним Хрестом.

КОРНІНГ (Нью Йорк). — В тутешній фабриці скла вилучили шість машин і р. велику суму для телескопу, з проміром 200 стп. Фабрику частинно залучила вода, але сочка досі не ушкоджена.

ХОЧУТЬ ЗАВЕСТИ ПРИМУСОВИЙ СПИС
БЕЗРОБІТНИХ.

НЬО ЙОРК. — Генерал Гю Джонсон, що укладає плани пустити в рух федеральні будівельні проєкти, придумує способи дати працю всім безробітним. Він хоче завести примусовий список безробітних, так, як було в часі війни, і роздавати роботу в міру потреби. Коли у Вашингтоні затвердять його плани, Джонсон надіється, що вони поширяться на всі стейти.

САМОГУБСТВО ПИСЬМЕННИКІВ.

БЕВЕРЛІ ГІЛС (Каліфорнія). — Рей Лонг, редактор журналу „Космополітні“ і автор драм (сценаріїв) для різних фільмових компаній у Галівуді, помер у шпиталі від пострілу з револьвера. Кажуть, що це самогубство. Це був великий талант, покінчив лише всюдючу школу, а перед смертю мав 180,000 доларів доходу річно з редакторства й писання книжок. Кажуть, що побирався кіння своєї кар'єри.

ЧАТАНУГА (Тенесі). — Ричард Вокер, головний редактор газети „Чатануга Таймс“, застрівився в редакційним бюро. Був перепрацьований і від двох літ нездужав. „Чатануга Таймс“ належить до того самого підприємства, що й „Нью Йорк Таймс“, тобто до родини Окс.

ПОЛІТИКЕРИ, НЕЧЕСНІ СУДДІ І АДВОКАТИ
ПРИЧИНОЮ ПОШИРЕННЯ ЗЛОЧИНУ.

АТЛАНТИК СІТІ. — Тут відбувається зїзд директорів поліції з різних американських міст. Д-р Едгар Гувер, директор федерального слідчого бюро у Вашингтоні, без об'явок накинувся на політиків, нечесних адвокатів та суддів за потурання великим злочинцям і ставлення перешкод у притягненні винуватців до відповідальності. Багато комісій для паролів випускають ноторіальних бандітів з криміналів і причиняються до поширення безправства в цілому краю. Коли так, то кримінальні вони самі — міркував Гувер.

РОЗСЛІДУЮТЬ АДМІНІСТРАЦІЮ ДІВЧИХ
ОСТРОВІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатська комісія розслідує адміністрацію американських Дівочих Островів („Вірджін Айлендс“) за губернатора Пірсона й ним іменованого судді, Т. Вебера, Вілсона. Секретар внутрішніх справ, Гарольд Ікс, домагається усунення судді, що наносить несправу Злученим Державам між місцевим населенням своїми несправедливими присудами.

КАНАДА І ПОЛЬЩА НЕ ДО-
БИЛИ ЗГОДИ.

Канада і Польща не встигли знайти спільного ґрунту для торговельної угоди, сказав 21 червня прем'єр Бенет на запит ліберального посла Джейкобса з Монреалю. Переговори провадилися кілька місяців і була вже основа до угоди, але повстали труднощі, що не поволили угоди довершити.

ВЛАСНИК РЕАЛЬНОСТІ
ЗЛОДИМ.

Перед окружним судом у Львові стану 22-літній Ян Зарозевич, власник реальності на Знесінні, під закладом 33 мешканцевих крадіжків, яких допущився в часі від липня до грудня м. р. Обвинувачений вичитував в анонсах адреси осіб, що мають до винайма календарські кімнати, і приходив туди, представляючись за студента університету або політехніки. Кінчилися на тім, що Зарозевич, користуючись з неувражливості крадіжків, що подало під руку. На розправі боронився безробітним і недостатком.

ПІВТОРА МІЛІЯРДА
СПАДЩИНИ.

З Австралії прибула вістка, що в липні м. р. помер у місті Сідней мільйонер Абе Корнберг. Або він не лишив ніякої річч, австралійська влада звернулася до польського уряду, бо небижчик походив з Польщі, щоб есентуальні криві згодилися претенсії до спадщини. Показалося, що найбільша родина небижчика, який походив з Збаража, живе тепер у Тернополі і знаходиться в білі. Маеток Корнберга оцінюють на 60 мільйонів фунтів стерлінгів, т. є. півтора мільярда заолтх.

МЕНШИННЕ ВЧИТЕЛЬСТВО
В РУМУНІ.

Як повідомляє черньовецька преса, румунський уряд заманистував знову практично вороже відношення до національних меншин. Минувлої осені іменовано в державних народних школах меншинних учителів, що покинулися вчительськими семінаріями. В останню часу шкільна влада одержала наказ поводити цих учителів з державної служби. З того видно, що ніякий учитель ані вчительська, які покинули професійну освіту, не мають тепер виглядів на посади в державних школах.

САМОГУБСТВО ЧЕРЕЗ
КОРОВУ.

Селянин Вілсент Турек у Поворознику під Мужиною купив у сусіда Войтика Барновського корову за 193 за. Коли з'явив її до дому, ствердив, що корова була його. На другий день відвів корову до поєдинного власника і зажадав звороту грошей. Одне Барновський заявив Туркови, що грошей не зверне, а коли він обставив при своїм доманні, Барновський сказав: „Я могом стоюдою є груша, Яди і поїсис“. Турек пострахувався і справді поїсис на груші. Справою займався влада.

В ТУРЕЧИНІ СВЯТКУВА-
ЛИ НЕДІЛЮ.

Законододатні збори в Анкарі ухвалили проєкт закону, який рішає про те, що тепер у Туреччині святочним днем буде неділя, а не п'ятниця, як дотепер.

ПОКИНЦІ ДВОДЕННИЙ
СТРАЙК У КРАЄВИХ
РОБІТНИХ.

У 500 робітних живочих у Брань у Нью Йорку робітничий вийшли на страйк на два дні. Разом покинули працю 20,000 людей. Це тому, що „переговори“ між ними й підприємцями поступають дуже повільно. Підставою переговорів є проєкт губернатора Лімена.

НІ СЛУХУ, НІ ДУХУ.

З Москви доносять, що знов не буде конгресу Комуністичного (Третього) Інтернаціоналу. Кажуть, що влада не хоче напружувати відносини з капіталістичними державами, з якими хоче жити в згоді. Крім того кажуть, що тепер нема виглядів на світову революцію.

ЕЛЕКТРИКА НА СЛУЖБІ
ВИНОГРАДНИКІВ.

Ненормальна погода цього річчя вносила причинилися до дуже невдачливих виглядів для виноградарів. Урожай на винограді заповідается дуже погано. Маючи це на увазі, німецькі власники винищ над Реном пробують ратуватися при допомозі електрики. Вони влаштували спеціальні електричні проводи до виноградників. Урожай на винограді заповідается дуже погано. Маючи це на увазі, німецькі власники винищ над Реном пробують ратуватися при допомозі електрики. Вони влаштували спеціальні електричні проводи до виноградників. Урожай на винограді заповідается дуже погано. Маючи це на увазі, німецькі власники винищ над Реном пробують ратуватися при допомозі електрики. Вони влаштували спеціальні електричні проводи до виноградників.

880 КМ. НА ЖИВОТІ.

Два Індійці, Мукхат і Букмалі, вибравшись з Нью Делі на прощу до святого місця Бадрінат у Гімалах, віддали 880 км. Вони надіються, що відбачуть цю дорогу протягом 8 місяців. Найважче, що не будуть їти ані їхати, але повзти по землі як вуки.

ПРОТИВНИКИ НОВОГО
КАЛЕНДАРЯ.

В румунському селі Кукова, департаменту Пути, всім селянам, противникам нового календаря, заборидалися в місцевій церкві і побили двох селян, що хотіли з церкви вийти. Поліцію, що хотіла вивести заборидалися, також побили. Тому, що інтервенція прокуратора в супроводі кількох жандармів заважала мешканцям села паляти на церкву і знищити її. Дві особи вбиті, 8 ранено. Арештовано багато осіб і привернено спокій. Індивід мав ролігійний підклад.

ЗАВРОЗУЩЕННЯ В ПОЛЬСЬКОМУ СЕЛІ.

Вельке заворушення відбулися в селі Несуловичах біля Ольшук. Три гаві-засекочили на краю ліса кілька хлопців, що стрисали з дерев хлібини. На вид гавіх хлопці похитали, а гаві впустилися на злодія. Нараз заступили й до розу господар Баран і заперестували, щоб гаві тодічли й йому засігне поле. Прийшло до сварки, при чому збіглися люди і поставилися грізно до гавіх. Вони теж не злякалися і дали до людей кільканаць стріли, ранили трох хлопців і одну дівчину. На гук стрільниці прибігли з села коло 150 людей і давали напирати на гавіх, які мусіли скоротитися до ліса. На шасті, рани, які зазнали хлопці, не є тяжкі, бо похотіли від шроту.

УЧЕНИК ЛІШЕНО ЗАРІЗАВ
СВОГО ДИРЕКТОРА.

В малярській місті Шеке-фетєрварі бив 19-літній ученик ліцею, Балог, свого директора Вісінчєх немже за те, що директор дорікав йому за ти-явство й нечесне поведіння супроти президента організації малярської молоді. В кабінеті директора був тоді й місцевий нотар. Балог і його ранили тяжко. Післявоєнна мо-лодь усюди ненормальна. Не-диво, що майбутність Європи являється багатомудрим людям у дуже темних барах. Звиродніння молоді по всіх краях набирає не диких, а прямо звірських форм.

НАСЕЛЕННЯ НІМЕЧЧИН
РОСТЕ.

Як стверджує статистика за 1934 р., населення Німеччини з кінець тожого року дійшло до 66 мільйонів 640 тисяч. На увагу заслуговує значний зріст уродин у порівнянні з 1933 р. Коли в 1933 р. уродилося 227 тисяч дітей, то в році наступному було уродин 464 тисячі, отже зросло більше як удвоє. На кожну тисячу мужчин припадає 1,058 жінок, отже Німеччина має майже два мільйони жінок більше ніж мужчин.

ШЛЕ СЕЛО ХОЧЕ ПЕРЕПТИ
НА ЖИДІВСЬКЕ.

До варшавського рабінату прийшла делегація білоруських селян з підписками і заявила, що їхнє село хоче переїхати на жидівську віру. Рабінат відповів, що може сповнитися їх бажання тільки тоді, коли на це згодиться адміністраційна влада. Тоді делегати звернулися до адміністраційної влади, але стрінулися з відмовою. Вони робили дальші заходи в Данцигу, але теж без успіху. Перед кількома днями вони знову приїхали до варшавського рабінату, щоб прийняти їх на юдаїзм, і заявили, що святкують суботу, виконують усі жидівські обряди, а тепер хотіли б їм це дати себе обрізати. Секретар рабінату сказав делегатам, що їх прохання вимого рабінат під розвагу на найбільшому засіданні. Як показується, забламучені селяни належать до секти суботників, яка прийняла багато обрядів зі старого завіту.

„ДОМИ ЛЮДІВ“ НА
ПОЛІСІ.

На українському Поліссі перестали існувати „Просвіти“, тепер зникають також українські кооперативи. Населення позбавлене національного виховання та задоволення своїх культурних потреб. Це викликає розрив польської організації та інші чинники й започаткували широку акцію будівництва „домів людських“. Полісся сильно zagrożене!

РАБІН ФАЛЬШВНИКОМ
СВІДОЦТВА.

Окружний суд у Черемшіві засудив рабіна Багала на 8 місяців в'язниці за те, що вивів фальшиве свідоцтво і в'язав за те 270 за.

ЗАЛІЗНИКА КАТАСТРОФА
КОЛО ХАРКОВА.

На залізничному шляху між Ростовом і Харковом особовий поїзд упав з настипу наслідок неправильного наставлення зворотності. 27 осіб ранених.

В ТЕРНОПОЛІ ЗАСУДЖЕНО 17 УКРА-
ЇНЦІВ НА 36 РОКІВ ТЮРМИ

ТЕРНОПІЛЬ (Галичина). — Закінчився процес проти 24 українців, обвинувачених у приналежності до Організації Українських Націоналістів, в поширюванні нелегальних друків, тощо. Засуджено: 1) Василя Пастушенка на 9 років тюрми, 2) Юлія Кручового на 9 років, 3) Євгена Кручового на 8 років, 4) Фелікса Коробу на 8 років, 5) Петра Джуса на 4 роки, 6) Василя Тимкова на 7 і пів року, 7) Михайла Гавриша на 7 років, 8) Ярослава Круківського на 6 і пів року, 9) Антона Констаневича на 6 років, 10) Олександра Стешина на 5 років, 11) Володимира Гринєва на 4 роки, 12) Теодосія Сиранта на 2 роки, 13) Ілька Фридриха на 2 роки, 14) Василя Волинця на один і пів року, 15) Дмитра Умриша на один і пів року, 16) Дмитра Гавриша на один рік і 17) Ореста Гринєва на 8 місяців тюрми. Разом усіх засуджено на 86 років і 8 місяців тюрми.

ЛЯЖИ МАСАКРЮЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ.

ПАРИЖ. — „Українське Слово“ дістало відомості з Львова про ляжєх дикунство, яке допущалися поліція підчас відправ, що відбулася підчас Зелених Свят на Личаківських цвинтарі. Після відправ на стрілецьких могилах львівна частинна прийнятих збиралася над розритою вандалською рукою могломо славної матері Люболича і тут одні з священників відправив панакхид. Після „Вічної пам'яті“ жіноцтво, що переважала чисельно, почало співати „Ви жертовю в бою“. Ляжкі поліції, що оточили громадян густим кордоном кинулися в половинні пісні з диким ревом на жіноцтво та почали гумовими палками бити людей, де попало. Побили три жінки до того ступня, що їх відвезло ратункове поготівля до шпиталю. Є несправедлива чутка, що одна з побитих жінок уночі померла.

ЛЯЖКІ ЖАНДАРМИ НАПАДАЛИ НА ПРОЦЕСІ.

ЛВІВ. — З ріжних містечостей, де відбувалися підчас Зелених Свят богослуження за політичних українських стрільців, доносять, що польська поліція всюди ставила таким відправам величезні перешкоди. А як такі напади пояснює і виправдує польська преса, видно по одним таким польським описі, який подано в польській газеті ось так:

„Щойно тепер можемо подати вістку про спробоковані українськими націоналістами випадки, що відбулися у містечку Стара Сіль, повіт Самбір, в перший день греко-католицьких Зелених Свят. Під покривом релігійної процесії зорганізували місцеві українські дітя на зразок попередніх років похід на гроби „Січових Стрільців“, поляглих у польсько-українській війні в 1918 р. При звуках церковних дзвонів, з духовенством і церковними хоругвами, співаючи боеві націоналістичні пісні, вирушили похід у напрямку цвинтаря. В першій раді походу несено, не зважаючи на заваз-завди, про-вокуючий терновий вінок, прибраний у жовто-сині українські народні фарби. Інтервенція поліції, щоб переконати несучих вінець віддати його, не мала наслідку. Навапили, товпа, підбурена агітаторами, прибрала агресивну поставу і в один момент чинно заатакувала поліцію. Значили бити поліцейських державками від хоругв, палицями, а потім обкидали каміннями. Кількох із них сильно побито. Лише завдяки змійній крові поліції, що була під керівництвом місцевого команданта постерунку, Юрсти, не дійшло до проливу крові й при допомозі прибулої з Самбора поліційної помічч. положення вдалося відістати опанувати. Провідників нападу, з укінченням гімназистом Формозо та з бущим секретарем громадським, Рудзінським, заарештовано та віддано до диспозиції слідчого судді в Самборі“.

САМООСВІТА В ПІДГАЄННІ.

ПІДГАЄННІ (Галичина). — Закодами Філі „Прогресу“ в Підгаєнні створено і повіті 55 самоосвітніх гуртків, 5 жіночих самоосвітніх гуртків, а при Кружках Рідної Школи 11 гуртків доорусту.

ПОМЕР ЧИ НЕ НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНЕЦЬ.

УЖГОРОД (Закарпаття). — В селі Осія на Закарпатті помер 109-літній селянин Іван Зюмар. В похороні взяли участь дочка, 16 років, 31 правнучка і 4 правнуки. Всі його сини згинули у світовій війні. Уродився 1826 р. Пам'ятав добре панщину. До самої смерті почував себе дуже добре.

НЕ БУДЕ ЗГОДИ.

ЛОНДОН. — Віна в Африці неминуча. Комісія, яка радилась над тим, щоб довести до порозуміння між Етіопією й Італією, розбилася. Остання надія на мирне поладження спору відпала.

НЕ ХОТІЛА БУТИ КОРОЛЕВОЮ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Княжна Єлисавета, буща королева Греції, розповідала кореспонденту-Американцеві про свій розвід. Казала, що ніколи не хотіла бути королевою, бо ненавиділа завдяки лицемству, похвальності й той фальшивий подія, з яким відноситься до тих, що їм пощастило походити з королівського роду.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1898

Official newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 815 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Published as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Продовжувати часо три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На шість місяців	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Часо з п'ятницею (в англійському часі):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На шість місяців	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На шість місяців	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

За оголошення реклами не відповідає.

За кожну зміну адреси виставляють 10 центів.

В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Упа. "Свобода": B'ergen A-237. — Тел. У. Н. Сокса: B'ergen 4-1018.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 348, JERSEY CITY, N. J.

ЗА ДУМКАМИ КИРИЛО-МЕТОДІВЦІВ

Українська державна думка, в Драгоманова.

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Такими словами розпочав Михайло Драгоманів свою поїздку за привіти в часі ювілею його 30-літньої праці, улажененого в грудні 1894 р. у Львові. У червні найбільшого року закінчив у Софійській школі апостола згідності слов'ян діла. Таким робом його виставило на провідні думки Кирило-Методіївці і перекладення їх у практичній політиці не просто передсертиєм. У писаннях, листуванні Драгоманова часто згадується провідні думки Кирило-Методіївці. Про його заходження провідними думками Кирило-Методіївці свідчать найкраще його вірші, єдиний у його літературній спадщині, „Покидаю до братів Славян“, написаний у Гайдельбергу в серпні 1871 р. на над листі „Гей, не дивуйтесь, добрі люди!“. Словами листування похвал Драгоманів свій вірш:

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

„До глибини душі зворушені, дякую всім, хто згадав мене в часі спомину 30-літньої моєї літературної праці. Гарні привіти ваші тимчасові мене прозвучать, що вони для мене в великій мірі не ждані. Поважали ваші моїм змаганням здалося великі. Коли я претендував на щосьбав, то лише на те, щоб проповідувати і пробувати прикладом до політичної практики її провідні думки, до котрих дійшли в 40-річній славі братчики Кирило-Методіївці і котрі лежали в основі українського народолюбства мого і товаришів у наших молодих часах, у 60-тих і 70-тих роках, звісно, з одминами, котрі принесла освітні наука і політика в новітніх часах“.

Гей не дивуйтесь, добрі люди,
Що на Україні повставало,
Що Україна по довгій дрімоті
Голову славу підняла.
Гей, Українське — просить не
[много].

Волі для людей і мови.
Не м'явше він до всей Русі
І в всім Славянським любови.

Таким строк 15. В них закликав автор Московичів не думати про зневагу душі зведених із собою народів; Показували признали „руське право на руську землю і мову“, запевняючи їх, що таким робом покладають міцну основу „для власної волі“; дали йшли покидали до Чехів, Сербів і східних Славян. Цілість „Покидаю“ Драгоманова відповідає і його закінчення:

Зберімося, браття, в сімо
[привітанню]
І крикнем на братньому пірку:
„Ми хочем для себе й для цілого світу

ШУКАТИ ВИХОДУ З НЕВДАЧІ

Вибори, які відбулися недавно на Закарпатті, випали для нас цілком незадоволюючі. Певна річ, що можна не знайти ріжні виправданні, навіть і слухи, але не нас як націю не потішає. Вибори вказали, що на Закарпатті може гравувати всяке шумовиння і знайти полперта у зараженій москвофільством темній частині населення, або в чеській партії, що будувє свою силу на грошевих засобах і баламученню українського селянства.

Якби не були партійні розходження між свідомими Українцями на Закарпатті, так далеко вони йти не можуть, щоб не зрозуміти, що Українці, як нація, і як господарі Закарпаття, не використали при виборах через свою невідомість і брак консолідації навіть тих прав, які їм прислугують.

Саме тепер пора дати собі справи застановитись. І пора кожній групі роздумати що справу в своїй середині, а потім вивести потребу консолідації українських сил під дискусію. Глядячи на ту справу з цього боку, вважаємо відрадимим вивести навіть те, що пише на що тему ужгородська „Свобода“, орган християнсько-народної партії Закарпаття. Лішмаємо релігійне становище часопису чи цієї партії на боці, а беремо під увагу те, що пишеться про обов'язки священства у зв'язку з темою старої пісні: „Церква хай не мішається до політики“. Бачимо, що той релігійний часопис заповідає, що „побожне“ Закарпаття зі своїм мадярським і москвофільським священством готово оїянітися незабаром у таких відносинах, у яких знаходяться тепер Мексико, коли мовою про католицьку церкву й про положення католиків. „Свобода“ питається, хто повинен на селі підтримувати культуру народу і його освідмовлювати. Виходить, що повинен це робити священник. Але священник інтелігентний. А деж його взяти? Бо на ділі є так:

„Німець священник, учитель і інший, вишшовши зі школи, науково удосконалюється далі, і то в модерних напрямках, читанням фахових новинок і журналів. У нас (честь незначним виняткам!) переважно буває так, що абсолютний теологія, і пре-парандії, здавши матуральний іспит, кладуть хрест на всю науку, а декотрі ще й підручники продають, і кінець. Це жасрава правда; наша інтелігенція так простачиться“.

А що з таких „вождів“ мало може бути потіхи, тому „Свобода“ слухно піднісати:

„Ну, чи маємо винувати наш відсталіший нарід, коли його такі вожді провадять, що ще нищать працю тих, що ширі працюють для народу“.

Ось де корінь лиха й одна з головних причин таких наших невдач, як при виборах на Закарпатті.

Марко Маркі.

"Н Я Н Я"

Моя няня немало химерна. Вона, якби й прийшла бути іншою, то може не була. Ще в жовтні 1914 р. ханула мене, мійню за руку і давай її мною на прогулянку. Куди не вдила аж вона мене!

Найперше пішли ми в Станіславів. Що тут не діється! Мобілізації! Мені аж лячно. А вона вибухнула спілку, роззявила губи і вдиляється мов гала. І вдиляю — людеж як мурашок. Одні на дівреш, другі з дівреш, чуті і плач і сміх, а на Липовий їде кона на канюю. Коні ще не зникли, вдило свіжо зарево-раніли, крутять зала

